

2022

Janakkalan Kanssin asemakaavaan
liittyvä norotarkistus

Petri Parkko

 Luontoselvitys
KOTKANSIIPPI

20.10.2022

1. Taustoja

Janakkalan Kanssin alueella on käynnissä asemakaava. Alueen pohjoisosassa sijaitsee vedenjuoksu-uoma, jonka arveltiin olevan ainakin osittain vesilain suojelema noro. Alueen asemakaavaa laativa Seppo Lamppu tilasi Luontaselvitys Kotkansiiveltä arvioinnin kohteen luonnontilasta.

2. Menetelmät ja aineisto

Luontokartoittaja (EAT) Petri Parkko teki maastokäynnin alueelle 9.10.2022, jolloin uoma kuljettiin kokonaan jalkaisin maastossa läpi arvioiden sen luonnontilaisuutta ja siihen liittyviä luontotyyppejä. Kasvilisuutta arvioitiin vuodenajan mahdollistamalla tarkkuudella, sillä kaikki putkilokasvilajit eivät olleet enää määritettävissä. Tarkistuksen maastotöissä avusti Laura Parkko.

Elinympäristöjen uhanalaisuus perustuu vuoden 2018 arviointiin (Kontula & Raunio 2018) ja nimistö on Suomen lajitietokeskuksen (Laji.fi) mukaan. Seppo Lamppu toimitti työssä käytetyn karttamateriaalin.

3. Kohteen yleiskuvaus

Vedenjuoksu-uomaa reunustava metsä on hakattu itäosasta ja sen yli on ajettu metsäkoneilla, joten uoman luonnontilaisuuden arviointi on lähes mahdotonta. Joissakin kohdissa näkyi kuitenkin todennäköisiä matalia kaivuvalleja. Hakkuun kohdalla uomassa ja sen reunoilla kasvaa mm. leveäosmankäämiä (*Typha latifolia*) mesiangervoa (*Filipendula ulmaria*) ja vihvilöitä (*Juncus*). Uoman länsiosa todettiin aikoinaan oiotuksi ja tulkittiin näin ollen ojaksi.

Hakkuuaukon itäpuolella uoma virtaa varttuneessa kuusivaltaisessa sekametsässä, jonka puustona kasvaa lisäksi mäntyä ja koivua sekä paikoin harmaa- ja tervaleppää. Pensaskerroksen muodostavat mustaherukat (*Ribes nigrum*) ja korpipaatsamat (*Frangula alnus*). Puustoa on joistakin kohdista harvennettu. Uoma virtaa osittain maan sisällä ja kivien alla, mutta paikoin se on varsin leveä ja haarautuva (raportin kansikuva).

Uoman leveimmissä kohdissa esiintyy pienialaisia korpikuvioita (kuva 1) ja sen reunoilla kasvaa metsäkortetta (*Equisetum sylvaticum*), soreahiirenporrasta (*Athyrium filix-femina*), keltasaraa (*Carex flava*), ranta-alpia (*Lysimachia vulgaris*), korpikaislaa (*Scirpus sylvaticus*), mesiangervoa (*Filipendula ulmaria*), puolukkaa (*Vaccinium vitis-idaea*), metsäälvejuurta (*Dryopteris carthusiana*), rönsyleinikkiä (*Ranunculus repens*), korpi-imarretta (*Phegopteris connectilis*), käenkaalia (*Oxalis acetosella*), vanamo (*Linnaea borealis*) ja lillukkaa (*Rubus saxatilis*). Paikoin esiintyy myös mustikka (*Vaccinium myrtillus*), suo-ohdaketta (*Cirsium palustre*), järvikortetta (*Equisetum fluviatile*), ojakellukkaa (*Geum rivale*), suo-orvokkia (*Viola palustris*), karhunputkea (*Angelica sylvestris*) ja niukkana tuppisaraa (*Carex vaginata*).

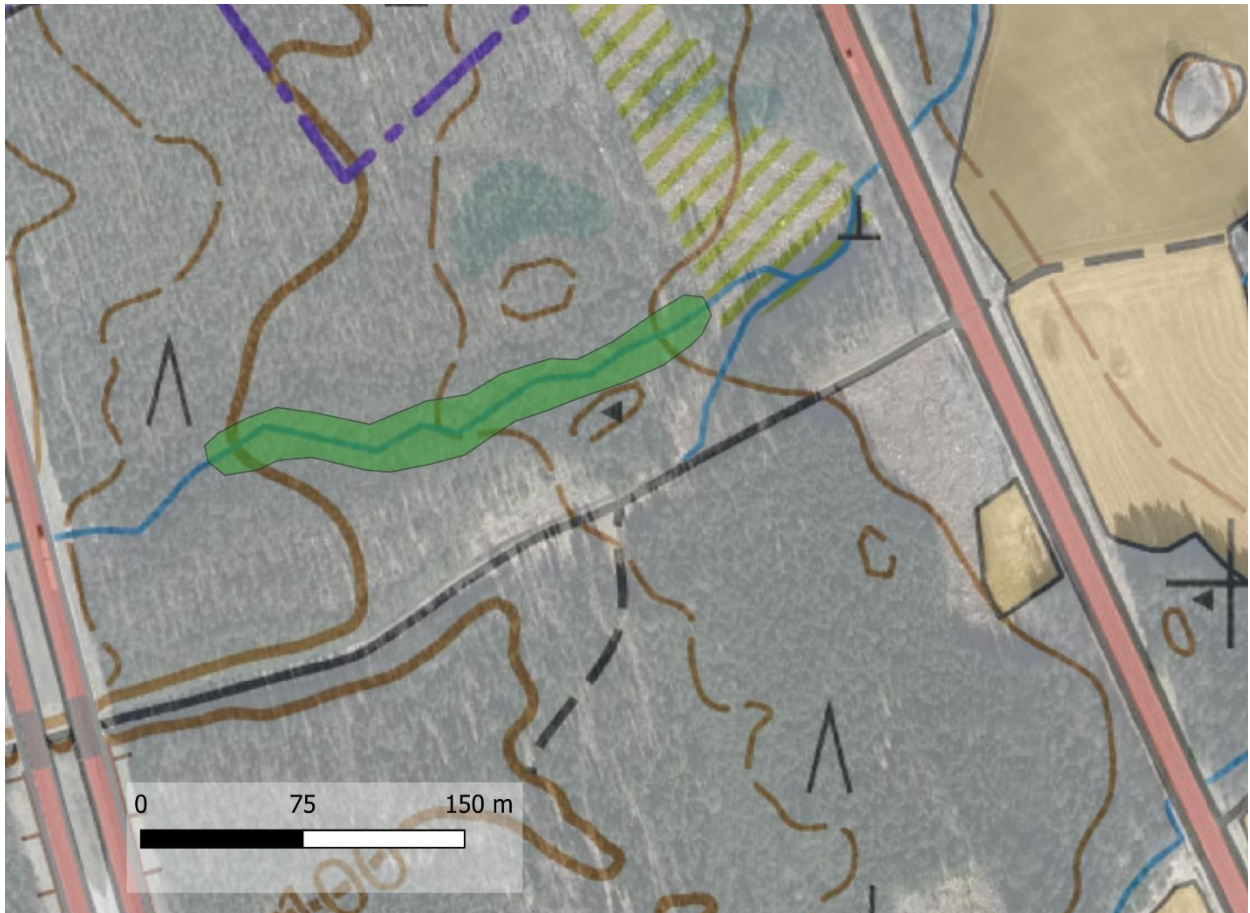
Noronvarren linnustoon kuuluu uhanalaisista lajeista vaarantuneeksi vu arvioitu pyy (*Tetrastes bonasia*) ja silmälläpidettävistä NT lajeista alueella havaittiin närhi (*Garrulus glandarius*).

Kuva 1. Noron leveimmissä kohdissa esiintyy pienialaisia korpia.

4. Päätelmät ja suositukset

Vedenjuoksu-uoma arvioitiin karttaan 1 merkityltä osuudeltaan luonnontilaisen kaltaiseksi noroksi, joka täyttää todennäköisesti vesilain vaatimukset. Noro lähiympäristöineen tulisi jättää kaikenlaisen rakentamisen ja kaivutoiminnan ulkopuolelle. Kohdetta reunustava metsä on tärkeä sen pienilmastolle ja on syytä jättää hakkuiden ulkopuolelle.

Kartta 1. Vedenjuoksu-uoman luonnontilaisen kaltaiseksi arvioitu osuus on merkitty karttaan vihreällä.

5. Lähteet

Hyvärinen, E., Juslen, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. 2019: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.